

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **MEDIAREX COMMUNICATIONS AND CONSULTING, s.r.o.**, se sídlem Prokopská 8/296, Praha 1, zastoupeného JUDr. Petrem Pečeným, advokátem se sídlem Husova 7, Praha 1, proti žalovanému: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2007, sp. zn. 2006/238/kov/MED, č. j. sot/8948/07 8949/07, vyhotoveného dne 29. 10. 2007, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 4. 2008, č. j. 5 Ca 365/2007 – 58, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) se Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku tohoto soudu, kterým bylo zrušeno rozhodnutí stěžovatele ze dne 7. 2. 2007, sp. zn. 2006/238/kov/MED, č. j. sot/8948/07 8949/07, vyhotovené dne 29. 10. 2007, a věc byla vrácena stěžovateli k dalšímu řízení. Stěžovatel v podané kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku.

Žalobce k návrhu na přiznání odkladného účinku ve svém vyjádření ze dne 30. 6. 2008 uvedl, že nerozumí, z jakého důvodu stěžovatel žádá o odkladný účinek kasační stížnosti, když náklady soudního řízení dle rozhodnutí Městského soudu v Praze č. j. 5 Ca 365/2007 – 58 žalobci, resp. jeho právnímu zástupci, uhradil. Z tohoto důvodu žalobce považuje návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti za nadbytečný.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku následovně:

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní

soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud z návrhu stěžovatele ověřil, že v něm nejsou uvedeny žádné skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59 (publikováno na www.nssoud.cz): „*Nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit.*“

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel návrh na odkladný účinek ničím nedoložil. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na subjektu a situaci navrhovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení navrhovatel, nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel ve svém návrhu neosvědčil ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., žádné skutečnosti, které by splňovaly základní podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto návrhu stěžovatele nevyhověl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. srpna 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu